

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Pretakanje vina spomladi.

Navada je, da se spomladi vino v kletih pretaka, vendar pa ni vsak čas jednako za to ugoden. Vino se pretaka iz dvojnega namena: prvič, da se močno zmeša z zrakom, in to se s pretakanjem dovolj doseže, drugič pa, da se vino kar najbolj čisto pretoči v drug sod. Vsak kletar, ki opazuje vina, je gotovo že skusil, da ima vino v različnih časih različno svetlobo barve, in zgodi se večkrat, da vino, ki je bilo že več tednov popolno čisto, se naenkrat skali. Razume se ob sebi, da ni dobro, vino takrat pretakati, ko je zelo kalno. Vzrok te začasne nenavadne kalnosti pa ni v vinu samem, temveč v razmerah istodobnega ozračja. Mlado vino je namreč z ogljeno kislino v toliko napojeno, kolikor se strinja s sočasno temperaturo in s pritiskom zraka. Ako ta pritisek hitro odjenjuje, se neka gotova množina ogljene kisline v obliki zelo majhnih mehurčkov izkadi iz vina. To vzdigovanje mehurčkov naredi vino navidezno kalno. Ako postane potem pritisek

ozračja močnejši, padejo te snovi zopet na dno in vino se zopet pokaže čisto. Skušnja nas pa uči, da se v onem času, ko sta dan in noč jednako dolga, (t. j. meseca marca in septembra), toplota ozračja zelo hitro premenjava, in zato mlada vina v kletih v tem času skoro vselej svojo svetlobo zgubé. Zato ta čas ni ugoden za pretakanje vina, razven če nas barometer pouči, da se ozračje že dalj časa dviguje, in da je torej tudi vino v sodeh že čisto in prozorno postalo. Kdor se drži tega navodila in vino le tedaj pretaka, ko je pritisek zraka že dolgo močan in visok, skusi gotovo, da se vina v nenavadno kratkem času v sodeh sčistijo.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Vlada je te dni predložila **državnemu zboru** načrt volilnega zakona, po katerem se bo ustanovila nova kurija z 72 poslanci, katere bodo volili volilci vseh stanov skupno po deželah. Načrt je sestavljen prav po Badenijevem običaju, tako da mu nobena stranka ni odločno oporekala, pa

PODLISTEK.

Papež Pij IX., tat.

Ko je bil sv. oče papež Pij IX. še nadškof v Imoli, je dobil od svoje matere dragoceno zlato mizno opravo. V svojej skromnosti jo je rabil jako poredkoma. Neki dan pa je pričakoval prav imenitne goste, zato je ukazal služabnikom, naj jo denejo na mizo.

Sprejemna soba se je jela polniti z gosti, koje je sprejemal nadškof z njemu lastno ljubeznijo in prijaznostjo. Tú se mu je sporočilo, da želi nekdo ž njim govoriti. Pij ni nikogar odpravil, da bi ga ne sprejel; tako je ukazal tudi sedaj, naj vstopi gospod v posebno sobo.

Tujec spregovori: „Prevzvišeni, veste, da sem bil pred leti prvi mej meščani imolskimi, ali radi nesreče in slabe trgovine sem moral iskati službe kot komi. Samo tako mi je bilo mogoče

preživiti svojo družino. Sedaj pa bi bila prilika, da zopet dosežem svojo prejšnjo stopinjo, ako bi le mogel kako preskrbeti si denar, ki mi je potreben. Trkal sem vže tu in tam, pa zastonj; povsod se mi je odreklo. Ako mi Vi, milostljivi nadškof, ne pomagate, je izgubljena moja in moje družine sreča za vselej.

„Ljubi prijatelj“, odgovori nadškof „povedati Vam moram, da je moja kasa močno izpraznjena, komaj se bode dobil v njej še tolar; ali Vaše razmere pa zahtevajo, da se Vam pomaga, kolikor je mogoče.“

Nadškof hiti na to v jedilnico, zgrabi zlato namizje, zaveže je v servijet ter prinese trgovcu rekoč: „Tole, prijatelj, nesite v zastavnico ter vzemite potrdilo za eden mesec, koje prinesite meni; do takrat mi bode mogoče svoto izplačati, Vam pa je pomagano.“

Veselo hiti trgovec v zastavnico, nadškof pa k svojim gostom ter v trenutku vse pozabi.

ga tudi ne z veseljem pozdravila. Ako pomislimo, da bodo ljudje najrazličnejših stanov vse vprek volili jednega poslanca, moramo reči, da ta načrt ni najbolj srečen, ker brez dvoma bodo premožnejši volilci pritiskali na ubožnejše s silo ali pa jih podkupovali, tako da te volitve najbrže ne bodo poslale v zbornico pravih ljudskih zastopnikov. Kranjski deželi je po tem načrtu odmerjen le jeden nov poslanec, ki bo zastopal okoli 500 tisoč prebivalcev. Poslanec Klun je opozoril vlado, da naša dežela mora dobiti po številu stanovalecva dva poslanca; tudi Galicija dobi 4 poslance premalo, tri kronovine pa po jednega preveč. Zaradi tega vladnega predloga se je v zbornici vnela nekaka besedna vojska, katera se je s tem končala, da je zbor izročil ta načrt odseku za volilno preosnovo, ki je sestavljen iz 36. poslancev (med njimi Slovenca Klun in Gregorec.) Ti volilnega načrta v bistvu gotovo ne bodo izpremenili in ga potem zopet izročili zboru.

Zadnjič smo nekoliko omenili, kako žalostne razmere so na Francoskem, kjer vladajo le framasoni. Slični dogodki se dogajajo tudi na Ogerskem. Lansko leto so vpeljali civilni zakon in vvedli prav za prav popolno brezverstvo, ker poslej se smejo kristijani v žide izpreobračati. Kaka nasilstva se godé pri volitvah, pričajo dogodki v Nitri in Stopavi. Sedaj pa so prišli na sled velikim goljufijam, ki delajo nečast celi deželi, najbolj pa seveda ministrom. Karol Pulszky, sin bivšega velikega mojstra mažarskih framasonov je prejel od vlade nekaj stotisoč goldinarjev, da bi nakupil dragocene slike v Italiji za novoustanovljen narodni muzej. A nakupil je le ponarejene podobe brez posebne vrednosti. Ogromne svote denarja pa je potrosil z lahkoživnim življenjem. Ko so

Čas za obed je vže minil; ali nadškof je imel potrpljenje, češ, da služabniki niso še vsega vredili; ali slednjič mu je le predolgo, zato pozvoni. Brž se odpro vrata, in vsi služabniki se vržejo nadškofu k nogam ter govore kakor z enim glasom: „Jaz nisem, jaz nisem naredil, kaj tacega mi je nemogoče, in vendar je storil nekdo izmed domačih, kajti ptujec ni prišel v hišo.“ Nadškof ni razumel popolnoma nič, za kaj se gre, zato praša: „Kaj pa je vendar?“

„Vaše zlato omizje je ukradeno; mi ne gremo od tod, dokler ne zvemo, kedo je tat!“

„A tako“ odvrne nadškof smeja se, „jaz sam sem tat; vzemite le navadno omizje, ter hitro prinesite obed!“

„Prič v mojem življenji“, je zaklical neki gost, „imam čast s tatom sedeti pri mizi.“

Trgovec je imel srečo pri svojem podjetji, nikdar ni pozabil nadškofove pomoči — postal je v svoji hvaležnosti sam oče ubogim, podpornik

zasledili to goljufijo, proglašili so Pulszky-ja kot zblaznelega in ga zapeljali v blaznico, kamor po navadi spravljajo visoke lopove; priprosti njih tovariši se morajo takoj s kaznilnico zadovoljiti. Če bi vse take imenitne goljufe in zločince zaprli v blaznice, bi gotovo ne bilo nič napačnega, a to ni prav, da jih kmalu zopet izpuste kot — zdrave. Tudi Pulszky-ja so že osvobodili, ker sploh nikoli blazen bil ni, in gotovo se mu ne bo nič žalega prigodilo. Nad pol milijona goldinarjev je šlo po njem pod nič! Sličen škandal je napravil Miklos, ki se je dal podkupiti s stotisoči goldinarjev. Sploh pa to na Ogerskem ni nič novega; takih slučajev, vnebovpijočih krivic, je že mnogo bilo, in le-ti gotovo niso zadnji. — Znani Košut je predlagal v zelo pikrem govoru, naperjenem zoper Avstrijo, da se carinska pogodba z našo državno polovico takoj pretrga, češ, da Mažarji pri tem veliko krivico trpé, ker s svojim denarjem podpirajo tostransko državno polovico. Ko bi uprav nasprotno ne bilo resnično?

Kaj je novega po širokem svetu?

Bolgarskega kneza so zaradi njegovega izdajalskega čina priznale vse evropske vlade na prigovarjanje turškega sultana. Najdalje je odlagala priznanje Anglija, ker vidi v tem po pravici utrjenje ruskega vpliva na Balkanu. Ko bo meseca maja ruski car slovesno kronan, združijo se baje balkanske države Srbija, Bolgarija in Črnagora z Rusijo v obrambno zvezo. Ako se to zgodi, prilastila si bo Rusija na lep način brez boja tako rekoč cel balkanski polotok. Največ bo pa pri tem oškodovana naša avstrijska država, ki bo nekako v kot potisnjena. — Govori se že, da morda celo knez Ferdinand sam prestopi v

nesrečnim. Da bi bilo le dosti tatov, kakoršen je bil Pij IX.!

Navihan Turčin.

Dostikrat se bere, kako čudno zvito ravnajo turški uradniki, da zasledé tatú ali goljufa. Poslušajmo, kako posebno prebrisano je Turčin našel tatú.

Angleški konzul je napravil rojstni dan svoje kraljice slavnosten obed, h kojemu je povabil tamošnje Angleže, pa tudi imenitniše turške uradnike. Za postrežbo je ta dan najel mnogo kuharjev, slug in strežajev. Vsi pa so bili pod nadzorstvom starega, modrega in poštenega Ahmeda. Kako se prestraši konzul, ko zapazi dan po onej slavnosti, da mu je ukradena vsa srebrnina.

Pokliče Ahmeda. „Srebrna moja namizna oprava je ukradena. Ti si tat!“ zakriči nad starcem. Turek odbija, s solzami zatrjuje, da je nedolžen. Zastonj. Konzul preti, da hoče tožiti, ako

razkol. To bi ne bilo nič čudnega, temveč le dosledno. Soproga njegova se je do zadnjega z vsemi močmi ustavljala, da bi se Boris ne prekrstil, a siloma so jej ga vzeli. Ona, njen oče in mati knezova so slovesno protestirali zoper izročitev Borisa v razkolništvo. Kakor se čuje, se soproga knezova ne bo več vrnila v Bolgarijo. Bog podpiraj in tolaži junaško blago gospo!

Lahom se v Afriki zelo slabo godi. Nikamor ne pridejo naprej. Zanimivo je, kako orožje rabijo Abesinci zoper Lahe. Ko je l. 1870 kralj Viktor Emanuel vzel papežu Rim, morali so mu papeževi vojaki izročiti vse puške. To orožje pa je laški kralj pred nekaterimi leti podaril abesinskemu kralju Meneliku. Torej nekdanje papeževe puške delajo Lahom toliko preglavice! To je več nego slučaj!

Španska vojska na Kubi je vendar-le jela zmagovati upornike. Do poletja, kakor se čuje, bodo popolnoma zmagani.

Na Kreti so **Turki** zopet pomorili več kristijanov. Sicer je angleška kraljica nedavno pisala ostro pismo sultanu, naj pazi bolje na varnost kristijanov, a kaj vse to pomaga; tisoči pomorjenih se zaradi tega ne bodo oživili.

Piše se nam:

Iz Toplic. — [Raznoterosti.] O našem dolenskem zdravilišču se pač malo bere v Vašem cenjenem listu. Kdo bi bil tudi pisal, ko smo imeli toliko dela in skrbi, da smo si komaj pripravili za zimo potrebna stanovanja. Zgotovili seveda še nismo, zato bomo začeli precej nadaljevati, ko nastopi za to delo pripraven čas. Upamo, da bo koncem maja vse gotovo in bomo lahko še več gostov sprejeli v naše hiše kot do sedaj.

v štirindvajsetih urah ne dobi zopet ukradenih reči Ahmed premišlja trenutek, potem pa pravi: „Gospod, jaz nisem tat. Ako pa mi obljubite, da boste spolnili vse, kar ukrenem, Vam prisežem, da bodo ukradene reči kmalu zopet v Vaših rokah.“

„Dobro!“ odvrne konzul.

Uro potem pride Ahmed zopet vodeč s seboj malega osla. Prosi, naj sme osla spraviti v sobo, v kojoj se okna zapro in s preprogami zagrnejo.

Angležu se dozdeva reč malo čudna: ali obljubil je, da dovoli vse, kar Turek ukrene; zato ne ugovarja. Ahmed prosi, naj pozove konzul v temno sobo vse osebe, ki so imeli opravila pri obedu. Zgodi se. „Gospod“, s temi besedami se obrne stari h konzulu, „gospod, moj osel je jako pametna žival, ki je vže pokazal nekaj tatov. Kakor hitro se ga tat dotakne, vže kriči osel. Ukrali so ga namreč potepuhi pa z njim tako grdo ravnali, da od tedaj ne sovraži samo vseh tatov, ampak ima še poseben dar, da jih precej spozna. Vsi bomo šli sedaj mimo njega, vsakdo bode

Dobili smo tudi regulacijski načrt, po katerem naj se v prihodnje naše zdravilišče širi. Do sedaj seveda se nismo mogli ozirati na ta načrt, ker ni bilo za to potrebnih sredstev, ko se pa z novo projektirano cesto prebije tako zvani železni obroč, dobilo se boe lahko dovelj stavbišč. Gosp. inženirju Schindlerju smo prav iz srca hvaležni za ta načrt in želimo tudi, da bi se Toplice po njegovem načrtu širile.

Zimo imamo letos prav ugodno, vinogradniki so že začeli rezati. Za kaplico cvička se naš kmet še potrudi, saj v gostilni tako ne dobi dobre kaplice, katere so naši želodci vajeni.

Dne 4. in 5. t. m. predaval je pri nas s cepljenji trt in v nasadih z novimi trtami g. potovalni učitelj Gombač. Udeležba sicer ni bila ogromna, a od udeležnikov tega pouka je upati, da bodo že letos pričeli z novimi nasadi. Gosp. Gombaču bodi tem potom izrečena prisrčna zahvala za njegov trud.

Sad njegovega predavanja je tudi novo ustanovljena podružnica c. kr. kmetijske družbe v Toplicah. Nekateri zavedeni kmetovalci so že precej želeli ustanoviti za naš kraj prepotrebno to podružnico. V nedeljo popoldan bil je v šoli ustanovni shod in vpisalo se je precej 26 članov, upamo da jih v kratkem še več pristopi.

Odbor se je tako-le konstituiral:

Načelnik: g. Dav. Matko, učitelj; namestnik: preč. g. J. Babnik, župnik; tajnik: g. Ign. Sitar; blagajnik: g. Ivan Sitar; odbornika: gg. Andrej Turk iz Podhoste in Franc Šemc iz Dol. Sušic. Sklenili smo, da si takoj napravimo trtnico in drevnico. Odbor prevzel je težko nalogo, a upamo, da ji bo kos. F. o se bo to izvršilo, Vam bom že poročal, zatorej naj zadostuje za danes. —t—

Iz Semiča. — Kakošen razloček med lansko in letošnjo zimo! Lani smo imeli snega, da je bilo groza, kajti škripala so poslopja pod njegovo težo, in mnogo streh bi se porušilo, če bi jih sproti ne ogrebal. Letos imamo zares lepo in prijetno zimo, da še preveč suho zimo, ker po mnogih krajih je nastopilo pomanjkanje vode, ker že dolgo časa ni bilo deža, snega pa že tako nimamo. Že koj po svečnici so začeli

zgrabil žival za rep. Ko se ga dotakne tat, bi osel zarigal“.

Vsi pričujoči, konzul jim na čelu, storé, kakor je velel Ahmed. Ali osel se ni oglasil.

„Ta pa je čudna“ dé Ahmed, „ali morda res ni tat med vami?“ Nato veli: „Odprite okna!“ Ko je svitlo v sobi, pa zakliče: „Vsakdo privzdigni obe roki.“ Vsi brž ubogajo, le debelemu kuharju Jusofu je bilo treba dosti časa, da je spravil kvišku svoje rejene roke. Ko ima pa slednjič roke tako visoko kakor drugi, začne osel grozno rigati.

„Ta-le je tat“ zatrdi Ahmed Jusofa kazaje, „njegove roke so bele, njegovo srce pa je črno!“

Konzul se je kmalu prepričal, da imajo razven Jusofa vsi pričujoči počrnjene roke. Pa kako to? Navihani Ahmed je oslu rep počrnil; zato se je vsakemu počrnila roka, ki ga je prijel. Tat pa se osla ni hotel dotakniti, a se ravno s tem izdal. Osliček pa je zarigal, ker mu je dal gospodar neko znamenje.

nekteri obrezovati svoje trtje v veseli nadi, da bodo jeseni dobili še precej vžitka, če kakošna posebna nezgoda ne pride. (Sneg, ki je zadnje dni na debelo zapadel, utegne mnogo pokvariti. Op. ured.) Vendar veselega petja in vriskanja ni slišati. Res da je nastopil resni postni čas, pa vesela mladina je prejšnja leta, ko je trtje obilno rodilo, tudi o tem času dajala odmev notranji zadovoljnosti, ker je pričakovala obilne trgatve, s katero se sedaj ne more nihče ponašati. Minili so tisti časi, ko so vozovi z velikimi sodi, napolnjenimi s sladkim vincem dan in noč ropotali po naših cestah in potih. Sedaj je vse tiho. Malokteri voznik se oglasi, pa še ta ne potrebuje predprege, ker voziček z malim sodom lahko sam odpelje. Živimo torej skromno, pričakujoč boljših časov. Imovitejši so se poprijeli svojih goric. da prekopljujejo in rahljajo zemljo, česar manj imoviti težko zmorejo, kajti naprava novih nasadov je združena z velikimi stroški in trudom. Tudi delavskih močij pomanjkuje, ker še sedaj, akoravno se je v Ameriki zaslužek zmanjšal, vendar mnogoteri zapuščajo svojo rodno zemljo, doma pa ostanejo le starčki in žene s svojimi nedoraslimi otroci, ki ne zmagajo težkega dela.

21. februarja dopoldne je prišel v našo vas potovalni učitelj g. Gombač, kakor je bilo ljudstvu v nedeljo prej oznanjeno. Zbrali smo se v šolskem poslopji. Razun dokaj številnih mož je bilo pričujočih tudi večina večih učencev, posebno taci, ki hodijo v ponavljalno šolo. Prav po domače in razumljivo nam je razlagal, kako bi se najceneje in najhitreje obnovili naši opustošeni vinogradi. Priporočal nam je več vrst trt, ki bi bile dobre za našo zemljo in podnebje. Vsak vinogradnik naj bi si napravil lastno trtnico, večjo ali manjšo po potrebi, in imel bi obilno korenjakov in cepičev na razpolaganje. Na ta način bi tudi lahko poskušal in se prepričal, katera trta njegovi zemlji najbolj ugaja in tako bi si najpreje in najceneje obnovili svoje opustošene trtje. Kdor pa hoče ukoreninčene trte kupovati, tega stane mnogo denarja. Pravil je, kako se mora rigolati, da s površnim prekopavanjem zemlje se nič ne doseže, in kako daleč vsak sebi se morajo trte saditi. Marsikdo je že mislil, čemu bi toliko praznega sveta pustil, pa ker novo trtje jako bujno raste, se je pozneje v svojo škodo prepričal, da je napačno ravnal. Kazal nam je kako se na suho in zeleno cepi ali požlahtnuje. Pravilno cepljenje in previdno ravnanje s korenjaki in cepiči v zemlji je posebne važnosti, sicer je ves trud zastoj in nevspešen. Čudno se je tudi nekterim zdelo, da morajo trtju gnojiti. Seveda do zdaj marsikteri ni delal tega, ker je imel komaj dosti gnoja za njive, pa pri novih nasadih bo treba brezpogojno na to misliti. Priporočal je, da naj si izposlujejo brezobrestnega posojila in se potem z vso ynemo in pridnostjo lotijo obnovenja svojih vinogradov. Tako nekako nam je razlagal, seveda prav poljudno, da smo ga vsi z veseljem poslušali. Mislim, da ni nobenemu žal, kdor se je udeležil predavanja. Gosp. potovalnemu učitelju pa izrekamo zahvalo s pristrčno željo, da bi nas zopet kmalu obiskal, nas učil in spodbujal k uspešni obnovitvi naših vinskih goric.

Z Rake. — O svečnici popoldne po litanijah imeli smo tukaj predavanje g. G. Pirca, tajnika kmetijske družbe, kateri nam je v daljšem poljudnem govoru razlagal pomen živinoreje za naše kraje in pa način, kako jo gojiti. Jedini dohodek Dolenjca, ki ga mu je dajala trta, je vsled trtne uši (v krškem polit. okraju so že blizu tri četrtine vinogradov okužene)

strupene rose in pogostih vremenskih nezgod skoraj popolnoma prenehal, in če tudi zasajanje vinogradov z ameriškimi trtami polagoma še dosti dobro napreduje, se vendar ne smemo preveč zanašati samo na vino — kakor nas žalostna izkušnja uči, — ampak treba je poskrbeti tudi še za drug gotov dohodek, in ta je: umna živinoreja. Le-ta po Dolenjskem splošno ni na istej stopinji, na katerej bi bila lahko. Trte pešajo tudi zaradi preslabega gnojenja, posebno je treba še za ameriškanske več gnoja; za to pa je treba živine, tako da se lahko naravnost reče: brez živine ni vinograda. — Rako n. pr. so šteli svoj čas med najboljše fare, a danes ni temu več tako, danes so nas Gorenjci prehiteli — zakaj? Zato ker ima gorenjski kmet stalne in redne dohodke iz živinoreje. Da se živino boljše naredi, ni treba veliko denarja in posebnih stroškov, ampak treba je le vstrajnosti, pridnosti in razuma, pameti, katere kranjskemu kmetu pač ne moremo odrekati, kakor je že pel naš Valentin Vodnik:

„Za uk si prebrisane glave . . .“

Ako se pa vprašamo, kakšna je naša živina, ne moremo biti prav zadovoljni z odgovorom. Že krave večjidel niso dosti prida, biki pa so zelo slabi. Kakšno mora biti potem tele! O plemenu pa nikar da bi govoril. Kar velja sploh povsodi, to velja tudi tukaj: jeden posameznik ne more dosti napraviti, pač pa ako se jih več združi — vzajemno, skupno, z združenimi močmi. Vsi skupaj naj plačujejo za bika, tako da bo lahko dober tudi gledé plemena. Govornik je tudi priporočal navzočim, da naj prosijo v ta namen podpore in dobili jo bodo. Po pravici povdarjal je nadalje preveliko važnost snažnih in svetlih hlevov za živino. Kakšno vidimo včasih živinče! Za en ali pa še dva prsta na debelo blata po bedrih. Razven tega: dobra krma in umno krmljenje, sočnati travniki, izbrano plemo — to so glavni pogoji za uspešno živinorejo. Tudi gnojišča so le redkokedaj taka, kakoršna bi morala biti, da bode guoj dober. Kmetu pa je treba veliko in dobrega gnoja, če hoče kaj pridelati.

Za nas je še posebno važna svinjereja in posebno zdaj, ko je vsled kuge hrvaška meja zaprta in najbrže še dolgo zaprta ostane. Vzlasti mali posestniki naj bi se s tem pečali.

Pomenljive so besede, katere je izrekel g. P. gledé kmečkega stanú sploh, naj bi se jih vsak dobro zapomnil. Kmečki stan, najtežji stan, je spoštovanja vreden, vsakdo bodi ponosen na to, da je kmetovalec, kajti na kmetu sloni država, sloni vse. Če kmet nič nima, tudi drugi (trgovci, obrtniki itd.) pešajo; če pa ima kmet dosti, se vsem dobro godi. Zato pa mora kmet tudi sam gledati in na to delati, da si zboljša svoj položaj, zato pa pred vsem: bodimo štedljivi, skromni in zmerni v svojem življenji, v obleki in vseh potrebščinah, vzlasti pa pustimo nesrečno in pogubno žganje!

To je bila v glavnih potezah vsebina tega poučnega govora. H koncu naznanil je še g. dr. Romih iz Krškega, da uraduje gledé delitve podpor vsak prvi četrtek v mesecu. S tem je bil shod končan, in smemo pač reči, da je marsikako seme padlo na rodovitna tla. Gosp. Pirca pa smo od srca hvaležni, da se je potrudil k nam ter nas o mnogem koristnem podučil. Upamo, da njegov trud ni bil zaman.

Konečno bi bilo še omeniti, da se je pri tej priliki tudi izprožilo vprašanje, ali ne bi kazalo na Raki vstanoviti podružnico kmetijske družbe, katera bi obsegala razven Rake še Bučko in Studenec. Ako bi se

oglasilo primerno število udov, bilo bi pač želeli, da se vresniči ta misel. V to pomozi Bog!

Iz Dobrove, 4. februarja. — [Ogenj.] Včeraj po noči ob polu enajsti uri pričelo je goreti tukaj na Dobravi pri domače Jožku, h. št. 14. Kako je ogenj nastal, ne vé se. Družina: oče, mati in odrasla hči bili so že pri počitku; le sin, vojak rezervnik, je ob tem času še čul in pri peči čital „Dom in Svet“. Kar neutegoma zabučil pod streho prav močno, in h kratu bila je vsa s slamo krita hišica v plamenu. Sin je spravil najpreje svojce na varno; potem pa brž izgnal iz hleva vola in kravo ter rešil še pujsa iz svinjaka. Ker je bilo v podstrešji vse polno razne krme, nekaj skrinj z obleko ter precej žita, sočivja in druge ropotije, a okolu hišice pa vse natlačeno z drvi, butaricami in steljo — vse kot poper suho — bilo je v malo trenutkih vse do tal doli v silnem plamenu. Iz te-le goreče gromade se ni dalo, razun nekaj malega — starega pohištva, nič rešiti. Od obleke ljudem ni ostalo več, nego to, kar so ravno ob prvem trenutku ná-se vrgli in pa nekaj osmojenih cap, ki niso za drugo, nego za cunjarja. Med drugim vničil je ogenj tej družini tudi 116 gld. 50 kr. gotovega denarja.

Sreča velika je, da je bilo ozračje mirno; ob kakoršnem koli večjem vetru bila bi sè skodlami krita farna cerkev, Mežnarjeva hiša z gospodarskim poslopjem ter Poklukarjeva vila v največji nevarnosti biti vpepeljenim. Ko bi bil tudi sin že spal ob času nastalega požara, bila bi gotovo vsa družina v ognju končana.

Ljudje so prihiteli iz domače in sosednjih vasi na pomoč, a storiti niso mogli družega, nego da so z vso marljivostjo razkopavali gorečo gromado ter dušili ogenj; delali so pri tem neumorno nad dve uri. Posebno sta se pri tem odlikovala France Suhadole in Anton Dolinar iz Dobrove, ki sta se precej zelo opekla po rokah. Naj bodeta s tem očitno pohvaljena. Sicer velja pa tudi vsem drugim gasilcem poštena očitna pohvala. Družina bila je za svoje premičnine zavarovana pri „Dunavi“ za 557 gld. Hišica pa, ki je bila lastnina p. n. gospe Poklukarjeve, bila je zavarovana s 500 gld. Od hišice, ki je bila od dveh strani do tal lesena, ni ostalo družega, nego malo razžganega zidovja, ki je — ne več zid, nego pravcata razvalina.

Hvala Bogu, da ob tem ni bilo tukaj večje nesreče!

Iz Nadanjega Sela. — Dné 18. decembra 1895 smo imeli pri nas shod za napravo vodovoda; navzoč je bil zemljemerec g. R. Kovarž in stavbinski podjetnik, s katerim smo pogodbo sklenili, da nam vodovod napravi. Proga meri v dolgoti 210 metrov. Ker imamo na hribu nad vasjo več izvirkov, ki so višji nego bo voda v vasi tekla, zato upamo, da se bo naprava brez posebnih težav zvršila.

Pri nas je bila razdeljena gmajna po agrarski operaciji. Komisar za to operacijo g. Orešek nam je od začetka pošiljal dopise le v našem slovenskem jeziku, a 10. januarja je občinski sluga prinesel vsem občanom zadnje listine, namreč odpise in predpise vse v nemškem jeziku. Občani pa smo vsi jednoglasno rekli, da nemških dopisov nočemo sprejeti, ker jih ne razumemo, saj v naši občini nimamo niti jednega Nemca. Občinski sluga je nesel tiste listine nazaj, in zdaj ne vemo, kaj nam pošljejo. — V preteklem mesecu smo imeli pri nas nekatere dneve prav hudo burjo, ki je na strehah naredila veliko škodo.

Domače vesti.

† (Nadvojvoda Albrecht Salvator) je po dolgem bolehanji 27. februarja popoldne umrl na Tirolskem, kjer se je radi milejšega podnebja zdravil.

(Častnim članom) imenoval je odbor „gasilnega društva v Novem mestu“ v seji z dné 16. febr. t. l. bl. gg. Kresse-ta in baron Apfaltrern-a radi marljivega delovanja pri zadnjem požaru dné 15. febr.

† (Umrli) je dné 19. t. m. po kratki boleznii jedini sinček gosp. dr. Slanca v Novem mestu, star šele šest in pol leta. Pogreb bil je nenavadno sijajen, in se ga je udeležilo obilo odličnega novomeškega občinstva in okoličanov. — Dné 20. t. m. umrl je v Inomostu na Tirolskem, kjer je obiskoval trgovsko akademijo, g. Toussaint Kenda, rojen Novomeščan, po kratki mučni bolezni, v 20. letu svoje starosti. Pokopan je bil na ondotnem pokopališči. N. v m. p.!

(Mrtvega) našli so dné 19. t. m. zjutraj nekdanjega čevljarskega mojstra v Novem mestu Maderja. Pokojni vračal se je na pustni torek kasno domu ter je vsled starosti že onemoglemu baje izpodrsnilo, in nesrečnež se je zvrnil v jarek pri Trenčevi hiši, kjer je v mrzli noči obležal in tudi umrl. Naj v miru počiva!

(Deželni odbor) oddajal bode koncem meseca marcija t. l. nekoliko bikov plemenjakov pincgavske (cikaste) pasme in sicer v prvi vrsti občanam, potem pa tudi privatnim živinorejcem. Dotične prošnje pošljejo naj se do 20. marcija t. l. deželnemu odboru v Ljubljani.

(Pri dopolnilni volitvi v državni zbor) je bil 25. febr. izvoljen v gorenjskih in notranjskih mestih g. Anton Koblar, kurat v Ljubljani, ki je dobil 483 glasov; kandidat katoliško-narodne stranke g. G. Jelovšek, župan na Vrhniki, je ostal v manjšini z 265 glasovi. Naša stranka je imela večino na Vrhniki, v Kamniku in v Trziču; v Radovljici sta dobila oba jednako število glasov. Tudi pri tej volitvi je delala liberalna stranka z vsemi mogočimi sredstvi, kakoršnih smo že vajeni.

(V Novem mestu) bo ponavljanje sv. misijona od 25. marca do 1. aprila. Vodili ga bodo jezuitje pč. oo. Fr. Doljak, Jak. Vrhovec in Rudolf Senfelder. Zadnji gospod misijonar bo pridigoval vsak večer v nemškem jeziku. Obhajal se bo ta misijon v 400letni spomin, odkar so bili umeščeni prvi kanoniki v ta kapitelj (3. januarja 1496), ki je bil pa ustanovljen že tri leta preje namreč l. 1493.

(Ogenj) nastal je 15. febr. popoldne v Novem mestu na Ločenski cesti, kjer je vpepelil pōda gg. Luserja in Jarca, v vrednosti 4000 gld. Bila je v veliki nevarnosti tudi Medvedova hiša in Seidlov pōd. Ob hujšem viharju in po noči bi tudi za mesto nevarnost bila. Novomeško gasilno društvo je hitro k pogorišču prihitelo in spretno ter neumorno delalo; tudi občinstvo, ne gledé na stan, podpiralo je gasilce, da so sosedne pōde rešili, ki so se že vne-mali. Ravno tako hvalevredno je, da je sl. sodišče nemudno oddelek kaznjencev odposlalo v pomoč. — Zapalil je potepuh z imenom Hočev ar, ki je gorečo cigareto navlašč v seno vrgel in potem v Zatičino pobegnil, kjer se je sam tamošnji žandarmeriji ovadil in bil od tam tukajšnji sodnji izročen. Pred porotniki bil je pretečeno sredo obsojen na 20 let ječe. Zapalil je zato, ker je želel zaprt biti, da bo sedaj preskrbljen. Bil je že enkrat radi požiganja v ječi.

(V deželnem zboru) se je pri zadnji seji pokazalo prav očitno, kakšni prijatelji so naši liberalci

obubožanemu kranjskemu ljudstvu. V zvezi z nemškimi veleposestniki so sklenili povišanje direktnih davkov za 2 odstotka, torej namesto dosedanjih 28% treba bo to leto plačati 30%. Zastonj so se naši katoliško-narodni poslanci temu uprli in opozarjali na veliko revščino našega ljudstva, zastonj je tudi sam deželni predsednik baron Hein skušal to preprečiti, liberalci so sodili in sklepali po svoje. Ko se je šlo za podporo deželnemu gledališču, hoteli so katoliško-narodni poslanci dovoliti za slovenske predstave 6000 gld., za nemške pa le 3000 gld., ker se za nemške igre ne potrosi toliko, kolikor za slovenske. A nemški in slovenski liberalci so glasovali, da se tudi za nemške predstave dovoli 6000 gld., kolikor za slovenske. S tem so naši liberalni narodnjaki zopet očitno pokazali, da njih narodnost stoji na zelo šibkih nogah, ker podpirali so s svojim glasovanjem to, čemur so se malo prej odločno ustavljali. V tej smeri bo gospodarila v bodoče naši deželi slovensko-nemška liberalna koalicija. Ljudstvo lahko spozna, kdo so pravi njegovi prijatelji, ki se trudijo za njegov gmotni in duševni blagor, in kdo mu dela le sladke obete! — Med novoizvoljenimi deželnimi odborniki sta v zadnji številki po pomoti izostala: odbornik I. Murnik, namestnik Janko Krsnik, oba liberalca, izvoljena iz skupine mest.

(Imenovanje.) Gosp. Andrej Šest, vodja šole v Metliki, imenovan je šolskim nadzornikom s sedežem v Krškem.

(V novomeškem okrajnem glavarstvu) katero šteje 48.346 prebivalcev, je bilo v zadnjem lanskem četrtletju 50 porok in 436 krstov. Umrlo je 325 oseb, od teh je bilo 150 otrok do šestega leta. Nad 70 let bilo je starih 51 oseb. Za jetiko jih je umrlo 35, na pljučnici 33, na griži 38 in na legarju 10 oseb. Za davico je umrlo 46, na osepnicah in škarlatinki po 4, in na oslovskem kašlju 5 otrok.

(Vojaški nabori), katerih vspeh smo v zadnji številki navedli, se bodo vršili le ob delavnikih, ne pa tudi ob nedeljah, kakor bi utegnil kdo iz istega poročila sklepati.

(Poštni urad v Trebelnem) se otvori z današnjim dnevom (1. marca). Pečal se bo s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kot nabiralnica poštne hranilnega urada. Zvezo bo imela ta pošta po poštne poti, ki pojde po jedenkrat na dan v Mokronog.

(Iz Preloke ob Kolpi se nam poroča:) Dne 23. t. m. predaval je g. potovalni učitelj Gombač v tukajšnjem šolskem poslopju popoldan po večernicah, kakor je bilo napovedano, o rigolanju in nasadu vinogradov z ameriškimi trtami, o saditvi ključev in o cepljenji ameriških trt.

Narod je njegov govor z velikim zanimanjem poslušal. Želel je vsakdo navzočih, da bi nas imenovani gospod učitelj kmalu zopet obiskal in sicer večkrat na leto. Želja ta je tem bolj opravičena, ker vsled mrtvih vinogradov, ki so bili še pred desetimi leti veselje in ponos tukajšnjega vinogradnika, vlada sedaj huda skrb za obstanek. Bog daj toraj hitre pomoči v tolikej sili!

(Na Gori pri Sodražici) je 23. febr. umrla znana Magdalena Gornik, daleč okoli poznana po svojih „zamaknenjih“. Pogreb je bil 25. februarja ob 10. dopoludne.

(Posojilnica v Dobropoljah), ki je jela poslovati 14. febr. 1895, je razposlala računski sklep za prvo upravno leto. Vseh dohodkov do novega leta

je bilo 44.724 gld. 6 kr., izdatkov pa 43.875 gld. 85 kr., torej je bilo skupnega denarnega prometa 88.599 gld. 91 kr. Čistega dobička je bilo 240 gld. 33 kr., ki se vpiše kot društveni rezervni zaklad. Deležnikov je bilo 109. Te številke spričujejo, da se ta posojilnica vrlo razcvita. Poročilo pravi med drugim: Nesebično smo delovali za gmotni in duševni blagor našega vrlega ljudstva in tako bomo delali tudi v bodočnosti ne zmené se za vsa zlobna podtikanja in natolcevanja naših neprijateljev. Neustrašeni in neutrudno bomo skušali doseči svoj cilj: gospodarsko neodvisnost kmečkega ljudstva in vničenje škodljivega vpliva oderuškega kapitala.

(Sneg.) Po neprestano lepem vremenu, imeli smo zadnje dni močno burjo, in minoli pondeljek pa sneg, kateri je do 30 cm. debelo zapadel; v petek pa je toplo solnce posijalo, katero ga bo menda tudi kmalo spravilo. — V mnogih krajih bila je že huda suša, tam so tudi za sneg Bogu hvaležni bili. To povemo pa zato, ker mnogi naši bralci niti ne vedó, kaj se pravi pomanjkanje vodé.

Razne vesti.

(Petelina z zvončkom na vratu) ima nekdo*, ki se peča z rejo perutnine v Torgavu. Zvonec odganja baje dihurja, kuno in lisico; kajti ako se bliža tak sovražnik kurnici, postanejo živali neumne, zvonček zvoni ter odpodi sovražnika.

(Mesečnik) je na grozen način našel svojo smrt. V Bocnu je pal s strehe 26letni delavski pomočnik, katerega je „luna nosila“. Ob 1. uri po noči je vstal in šel na streho. Ko je bil ravno na vrhu strehe, ga je nekaj prebudilo, zgubil je ravnotežje in padel z vrha štirinadstropne hiše na dvorišče, kjer se je ves razbil.

(300letna pravda) se vrši na Bavarskem v občini Burgsinu. Začela se je 21. junija 1595, ko je občina vložila tožbo zoper gospode pl. Thüngen zaradi nekega hrastovega in bukovega gozda, ki je bil že tedaj mnogo vreden. Sedaj je vreden več nego dva milijona mark. Prvič se je zglasila razsodba že l. 1597. v korist občini. Graščaki so naredili priziv. Zadnjič so imeli razsodni dan 20. dec. 1895; a preloženo je bilo vse na dan 19. junija t. l. Kmetje skladajo vsak teden s čudovito vstrajnostjo tožbene desetice.

(Koliko je židov v Avstriji?) Po naj-novejši štetvi šteje Avstrija 1.141.615 židov, in sicer v Galiciji 770.468, na Nižje-Avstrijskem 128.784, v Bukovini 82.717, na Češkem 94.479, na Moravskem 45.324, na Primorskem 5.268, na Štajerskem 1.979, na Gorenje-Avstrijskem 1.078, v Šleziji 10.042, na Tirolskem 737, v Dalmaciji 329, na Koroškem 164, na Solnograškem 157, na Kranjskem 89. Na 1.000 prebivalcev v državi pride 47 židov. Naša dežela jih ima najmanj; Bog nas obvari še zanaprej pred židovsko móro!

(Nove vrste zvonove) v zvonikih so jeli rabiti na Francoskem. Njih oblika je cevka. Zlasti porabni so zato, ker zavzemajo v zvoniku le malo prostora in ne potrebujejo tolikega tramovja. Na ta način majhni zvoniki dobé lahko lepo zvonenje z mnogimi zvonovi. Glas je jako prijeten, zategnjen. Njih cena je mnogo nižja nego običajnih zvonov stare oblike. Primerni so zlasti za manjše cerkve. Prodaja jih Richard Lüder, Görlitz.

(Iz Amerike.) V Denveru je bilo na Silvestrov večer pri neki veselici grozno klanje. V dvo.

rani so začeli drug na drugega streljati; v silni zmešnjavi je nekdo ugasnil celo električno luč, da so le še strelji razsvetljevali grozni prizor. Vsi, ki so mogli, drli so ven, a pri vratih so drug drugega pohodili. Nad 20 oseb je bilo ubitih, okoli 100 pa jih je nevarno poškodovanih. Gostilničar ima okoli 100.000 dolarjev škode, ker mu nikdo ni nič plačal.

* (Framasonov) na Nemškem je 43.896. Ko bi se nemški jezuitje, ki delujejo v tujini, in jih je 211 s približno toliko fratri, vrnili v domovino, prišel bi po jeden jezuit na 100 framasonov. Velikanska razlika! In vendar se jezuitov tako silno boje, da jih ne puste v njih lastno domovino. To prav jasno spričuje, kaki dušeyni reveži so framasoni, ki si sicer domišljujejo, da imajo vso učenost in modrost v glavi, ker si celo 100 framasonov vkupe ne upa ugnati jednega samega mirnega — meniha jezuita!

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem Mestu:

G. župnik Št. Jaklič 5 gld.; g. župnik Jos. Novak 3 gld.; g. Višnikar, državni poslanec 5 gld.; g. Rih. Dolenc 1 gld.; g. Ruprecht, apot. 10 gld.; Mil. g. prošt P. Urh za drugo polletje 12 gld. 50 kr.; g. kaplan Fr. Češarek 15 gld.; g. P. Bernard Vovk 2 gld.

Loterijske številke.

Trst	15. februarja	33	40	56	31	50
Gradec	22. „	75	63	87	66	40

ZAHVALA.

Podpisani zahvaljuje se tem potom vsem sotrudnikom, kateri so ob času požara na Ločenski cesti dné 15. febr. t. l. pripomogli, da se ni ogenj razširil, posebno sl. novomeškemu gasilnemu društvu, katero je še o pravem času na kraj nesreče prihitelo ter tako neumorno delovalo in sploh največ pripomoglo, da ni ogenj tudi mojega pohištva vpepelil, katero se najbližje pogorišča nahaja.

Anton Medved,

(58) posestnik v Novem mestu h. št. 231.

Razglas.

Načelnštvo okrajne bolnišne blagajne v Novem mestu si dovoljuje s tem naznanjati, da se bode vsled odborovega sklepa z dné 24. januarja 1896 vršil

občni zbor

okrajne bolnišne blagajne v mestni dvorani na „rotovžu“ v Novem mestu

v nedeljo dné 8. marca 1896 dopoldne ob 10. uri s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo g načelnika o blagajniškem delovanju v preteklem letu.
2. Poročilo o dohodkih in stroških bolnišne blagajne v preteklem letu, o računskem pregledu leta 1895 in predložitev računskega sklepa in imovinskega izkaza.
3. volitev šestih članov v nadzorovalni odsek za dōbo enega leta, na mesto sedanjih, eno leto ne volečih.
4. volitev petih članov v razsojevalni odsek za dōbo enega leta, na mesto sedanjih, eno leto ne volečih.
5. Posamezni nasveti in predlogi.

Okrajna bolnišna blagajna v Novem mestu,
dné 26. februarja 1896.

S. pl. Sladovič,

(62) načelnik.

(64)

Podpisani izročajo žalostno znanje o ločenju svojega preljubega soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Franc Seidnitzer-ja,

kateri je 21. t. m. ob 3. uri popoldne po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Podzemelj, dné 23. februarja 1896.

Dr. Mihael Seidnitzer,
brat.

Marija Seidnitzer,
soproga.

Marija Lukas,
sestra.

Aleksander Seidnitzer,
sin.

ZAHVALA.

(65)

Povodom smrti ljubljene soproga, oziroma očeta in brata, gospoda

Franc Seidnitzer-ja,

se zahvalujemo preč. domači duhovščini, kakor vsem prijateljem in znancem, ki so izrazili svoje sožalje v dolgotrajni bolezni pokojnega, ter ga tako obilno spremlili k večnemu počitku.

Podzemelj, dné 23. februarja 1896.

Žalujoči ostali.

ZAHVALA.

Za tako mnogoštevilno dokazano sočutje o ne-nadomestljivi izgubi našega sina

TOUSSAINT-A,

bodi nam dovoljeno izreči tem potom najiskrenejšo zahvalo. Bog povrni vsem! (66)

Novo mesto, 24. februarja 1896.

Rodbina Perko-Kenda.

Ker se bo zdaj kmalu začelo pomladansko delo, posebno zdaj, ko se bo po vinogradih mnogokrat globoko kopal, zna se tu in tam priti s kopanjem na

predzgodovinske grobe,

in najti človeške kosti, lončene ali bronaste posode, kakor lonce, napolnjene s pepelom, bronaste zapestnice, igle, koralde, železne sulice, sekire, nože, starinski denar in sploh vsakovrstne druge starine.

Podpisani se uljudno priporoča vsem, kateri bi v zemlji kaj jednacega našli, ali da so že našli, naj mu blagovolijo ali pokazat prinesiti ali pa pismeno sporočiti, ker on to preiskuje in kupuje za odkrivanje predzgodovine naše dežele.

Jernej Pečnik,

(63) starinoslovec v Novem mestu.

Naznanilo. (52—2)

Franc Fink, tesarski mojster iz Poljanc, tem potom naznanja, da nikakor dolgov ne plača, kateri bi se brez njegove vednosti storili.

Naznanilo.

Posojilnica v Zatičini, registrovana zadruga z neomejeno zavezo pričela je svoje poslovanje

dné 15 svečana 1896.

Uradni dan je vsaki četrtek od 2.—4. ure popoldne v pisarni v Zatiški grajščini.

Ona vsprejema vloge, jih obrestuje po 4°/_o, ter oddaja posojila zadrugnikom, in sicer:

- a) proti intabulaciji po 5°/_o,
- b) na osobni kredit po 5¹/₂^o/_o.

V Zatičini, 15. svečna 1896.

Posojilnica v Zatičini, registrovana zadruga z neomejeno zavezo. (57—1)

Razglas!

Iz gozdne drevesnice v Bršlinu pri Rudolfovem se bode oddalo spomladi 1896. l. 564,000 triletnih krepkih smrekovih sadik.

Sadike se bodo prodajale v drevesnici ali pa primerno zavite in postavljene na pošto ali železnično postajo po 1 glđ. 50 kr. za tisoč.

Pismena ali ustmena naročila za sadike sprejema proti predplačilu do konca marca 1896 c. kr. okrajno glavarstvo v Rudolfovem, Krškem in Črnomlju, c. kr. gozdno nadzorstvo v Rudolfovem in c. kr. gozdarji v Rudolfovem, Krškem in Črnomlju.

C. kr. okrajno gozdno nadzorstvo v Rudolfovem, dné 17. januarja 1896. (36—3)

Učenca

kateri je zmožen slovenskega in saj nekoliko nemškega jezika, sprejme v poduk Anton Rajmer, trgovec z mešaninim blagom v Metliki na Dolenjskem, v svojo prodajalnico. (90—1)

Hiša št. 48 v Gotni vasi

blizo cerkve, z vsem gospodarskim poslopjem in nekaj njiv, je iz proste roke proti ugodnim pogojem in cenó takoj prodati. Več pové lastnik

Janez Hrovat,

(31—3) Gotna vas št. 48. Pošta Novo mesto.

Kathreiner
KNEIPPOVA SLADNA KAVA
je kot

primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvorne zavoje z imenom:

Kathreiner

Kje je dobro vino?

Kje je dobro vino?

Kje je dobro vino?

Kje je dobro vino?

Pri Jakobu Grčarju, gostilničarju pri gospej Alojziji Seidl v Novem mestu hiš. št. 101., kateri častite goste s zagotovitvijo vabi, da bodo z najboljšim samo pravim dolenskim vinom in dobro vedno svežo in ceno jedjo postreženi.

Z najuljudnejšim spoštovanjem

(59—1)

Jakob Grčar.

Kje je dobro vino?

Jožef Jurkas,

kovaški mojster v Dolnjih Skopicah št. 53. pošta Krška vas, priporoča slavnemu občinstvu

drevesa (pluge),

poštenega in dobrega dela, po prav nizki ceni in sicer: drevo brez kolesc 11 glđ., s kolesci pa 15 glđ. Naročila se takoj pošiljajo po poštnem povzetju na železniško postajo.

Ravno taisti išče

primeren prostor za kovačijo,

ležeč poleg ceste ter v kraju, kjer je obilo dela. Po nudnikom takega prostora trud povrne in pride prostor takoj sam pogledati. (51—2)

Hiša v Črnomlju,

na najlepšem prostoru, nasproti cerkve (nekaj Bajukova) je na prodaj. — Več pové

A. Lackner,

v Črnomlju.

(61—1)

Velika njiva,

za 6 mernikov posetve, ktera se nahaja v obližju mestnega pila, je na prodaj ali pa tudi v najem oddati. — Več pové opravništvo „Dol. Novic“.

Naznanilo.

S tem javljam, da sem prevzel za Dolenjsko glavni zastop

„SLAVIJE“,

vzajemno zavarovalne banke v Pragi.

Sprejemam oglasila zavarovanja proti ognju in na življenje v vseh strokah ter da-jem potrebna pojasnila.

S spoštovanjem

Fran Perko,

(35—3)

Novo mesto, veliki trg h. št. 98.